

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ PROSPERITY GUARDIAN

ΟΙ «ZAPPERS» ΚΥΡΙΑΡΧΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΡΥΘΡΑ ΘΑΛΑΣΣΑ

Η συμμετοχή του αεροπλανοφόρου USS Dwight D. Eisenhower στην Επιχείρηση Prosperity Guardian, δηλαδή στην προστασία της διεθνούς ναυσιπλοΐας από την απειλή των Χούθι της Υεμένης, είχε πολλές και ενδιαφέρουσες πτυχές επιχειρησιακής δράσης. Στις προηγούμενες αναφορές μας, με πιο πρόσφατη αυτή στην «Πτήση» 52, για τη δράση της Πτέρυγας CVW-3, προσθέτουμε παρακάτω και μια ειδική μνεία στη Μοίρα Ηλεκτρονικού Πολέμου VAQ-130 Zappers, που ήταν ενταγμένη σε αυτήν σε όλη τη διάρκεια της επιχείρησης. Αξιοποιώντας EA-18G Growler, η μονάδα είχε τον κύριο ρόλο της καταστολής αεράμυνας SEAD (Suppression of Enemy Air Defences) που αναδείχθηκε σε ακρογωνιαίο λίθο της Prosperity Guardian. Υπογραμμίζεται ότι στη διάρκεια της ανάπτυξής τους οι Zappers έγιναν η δεύτερη μονάδα του US Navy που έβαλε σε επιχειρησιακή χρήση τον AGM-88G AARGM (Advanced Anti-Radiation Guided Missile).

ΤΩΝ PATRICK ROEGIES, ANGELO ROMANO, BEN GORSKI, PAUL GROSS ΚΑΙ JURGEN VAN TOOR

Η VAQ-130 υπό τη διοίκηση (την εποχή που γράφηκε το παρόν άρθρο) του πλοίαρχου Carl Ellsworth, ενταγμένη στη CVW-3, γνώρισε εκτεταμένη πολεμική δράση εναντί-

ον των Χούθι, πλήττοντας μεγάλο αριθμό στόχων, είτε αυτόνομα είτε υποστηρίζοντας συνδυασμένες επιχειρήσεις, με την εκτόξευση δεκάδων πυραύλων και χρήση πολλών άλλων πυρομαχικών. Ιπτάμενος της Μοίρας διεκδίκησε και την πρώτη κατάρριψη εχθρικού μη επανδρωμένου αεροσκάφους ιρανικής κατασκευής KAS-04 από το US Navy, το οποίο οι Χούθι έβαλαν εναντίον φίλιων δυνάμεων, ενώ σε μια άλλη περίπτωση οι Zappers κατέστρεψαν ένα ελικόπτερο Mil Mi-

24/35 «Hind» στο έδαφος. Όπως προαναφέρθηκε, η VAQ-130 χρησιμοποίησε για πρώτη φορά AARGM, κάτι που έχει επιβεβαιωθεί από το Ναυτικό, αν και οι σχετικές πληροφορίες παραμένουν απόρρητες. Στην παρουσία μας όμως πάνω στο USS Dwight D. Eisenhower διαπιστώσαμε ότι τα αεροπλάνα φέρουν πολλαπλά mission και kill marks από τις αποστολές αυτές. Ο διοικητής των Zappers μας σχολίασε: «Η θητεία μου στη VAQ-130 ως αξιωματικού επιχειρήσεων και στη συνέχεια ως επικεφαλής της ήταν μια σπουδαία αλλά και απαιτητική εμπειρία. Η μονάδα είχε επιστρέψει από την προηγούμενη ανάπτυξή της, η οποία έγινε στο αποκορύφωμα του COVID-19, τον Ιούλιο του 2021. Να σημειωθεί ότι κατά τη διάρκεια της πανδημίας μόνο δύο αεροπλανοφόρα πραγματοποίησαν αποστολές, το USS Dwight D. Eisenhower και το USS Theodore Roosevelt. Ήταν πολύ ιδιαίζουσες καταστάσεις, επειδή τα πληρώματα ήταν ουσιαστικά απομονωμένα καθ' όλη τη διάρκειά τους, για να αποφευχθεί τυχόν μόλυνση. Ως αποτέλεσμα, δεν πραγματοποιήθηκαν παραδοσιακές προσεγγίσεις σε λιμένες κατά τη διάρκεια του πλου τους, κάτι ιδιαίτερα επιβλαβές για όσους ξέρουν τη ζωή πάνω στα flattops. Όταν η VAQ-130 επέστρεψε, μπήκαμε, όπως προβλέπεται, σε φάση συντήρησης, για να ετοιμάσουμε τα αεροσκάφη μας για την επόμενη ανάπτυξη, που θα ήταν τελικά αυτή της περιόδου 2023-2024 με τη CVW-3 πάνω στο CVN-69, η οποία, λόγω της κατάστασης στη Μέση Ανατολή, έμελλε να είναι μια από τις μεγαλύτερες σε διάρκεια στην ιστορία του US Navy».

Ο συνομιλητής μας πρόσθεσε: «Για την προετοιμασία της την άνοιξη του 2022 πραγματοποίησαμε κάποιες μετασταθμεύσεις, συμπεριλαμβανομένης μιας εκπαίδευσης πιστοποίησης αεροπλανοφόρου-CQ (Carrier Qualification), για να ανακτήσουμε διαθεσιμότητα σε προσαπονηνώσεις και επιχειρήσεις στο περιβάλλον του πλοίου. Τον Ιούνιο του 2022 συμμετείχαμε στην άσκηση Red Flag Alaska και τον Αύγουστο του 2022 αναπτύχθηκαμε στον NAS Point Mugu για βολές πυραύλων μάχης AGM-88. Επιπλέον εκπαιδεύσεις στον Fallon και στον

NAS Key West σηματοδότησαν την τελική μας προετοιμασία, που έκλεισε με πρόσθετες μηνιαίες αποσπάσεις σε αεροπλανοφόρο μαζί με άλλες Μοίρες, και την τελική αξιολόγηση (και πάλι στον NAS Fallon) για έξι εβδομάδες τον Μάρτιο, και τον Απρίλιο του 2023 για COMPTUEX (Composite Training Unit Exercise) με όλη την Πτέρυγα. Ήταν μια μακρά και επίπονη διαδικασία, τυπική όμως του πλαισίου που ακολουθεί το US Navy».

Προσαρμογή τακτικής

Ο πλοίαρχος Ellsworth συνεχίζει: «Προβλέπαμε, όπως όλοι οι αεροπόροι του Ναυτικού, την αποστολή μας στη Μεσόγειο, όπου θα συνεργαζόμασταν και θα συνεκπαιδευόμασταν με τους συμμάχους μας στο NATO, και ότι λόγω της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία πιθανόν να εκτελούσαμε και κάποιες αποστολές επιτήρησης κοντά σε εκείνο το θέατρο επιχειρήσεων. Προφανώς, τα γεγονότα της 7^{ης} Οκτωβρίου στο Ισραήλ άλλαξαν τα πάντα. Η πρωταρχική αποστολή μας ήταν και παραμένει να κυριαρχήσουμε στο ηλεκτρομαγνητικό φάσμα βοηθώντας τις φίλιες δυνάμεις να αναδειχθούν νικήτριες στη μάχη. Και αυτό το κάνουμε ανά πάσα στιγμή και όχι μόνο εξορμώντας από το αεροπλανοφόρο, αλλά οπουδήποτε, όπως απέδειξε και η δράση του κλιμακίου που αποσπάσαμε στην Ιορδανία και επικείμενη από εκεί. Αποδείξαμε ότι προσαρμοζόμαστε άμεσα και αποτελεσματικά σε οποιαδήποτε κατάσταση, όσο ραγδαία και αν εξελίσσεται».

Αναφορικά με την αποστολή της VAQ-130 ο επικεφαλής της Μοίρας μας ενημέρωσε: «Όπως πάντα, εστιάζουμε στην καταστολή της εχθρικής αεράμυνας (SEAD) για την προστασία ανθρώπων, πλατφορμών και μέσων. Για την επιτυχή εκπλήρωση της αποστολής στη διάρκεια του πρόσφατου πλου μας χρειάστηκε να προσαρμοζόμαστε συνεχώς, καθώς οι Χούθι πρόβαλαν μια ιδιαίζουσα απειλή, διαφορετική από οτιδήποτε είχαμε αντιμετωπίσει στο παρελθόν, ακόμη και οι βετεράνοι διαφορετικών θεάτρων επιχειρήσεων ανάμεσά μας. Ήμασταν όμως εκπαιδευμένοι και απλά χρειάστηκε να επαναπροσδιορίσουμε τον τρόπο με τον οποίο θα χρησιμοποιούσαμε αποτελεσματικά τόσο τις "μη κινητικές" όσο και τις "κινητικές" δυνατότητες που είχαμε στη διάθεσή μας και αναφέρομαι σε συστήματα παρεμβολών και όπλα αντίστοιχα. Το ενδιαφέρον σε αυτήν την αποστολή ήταν ότι χρησιμοποιήσαμε ποικιλία κινητικών μέσων, περισσότερα απ' ό,τι έχει χρησιμοποιήσει ποτέ κάποια Μοίρα Growler. Ανάμεσα σε αυτά ήταν ο νέος πύραυλος κατά πηγών ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας AGM-88E AARGM και το βλήμα αέρος-αέρος μεσαίου βεληνικού AIM-120C, ενώ φυσικά εξακολουθούσαμε να εφαρμόζουμε τις υπηρεσίες του Τακτικού Συστήματος Παρεμβολών-TJS (Tactical Jamming System) ALQ-99 που μεταφέρεται στα εξωτερικά ατρακτίδια του Growler. Είναι αυτό που μας προσφέρει εδώ και χρόνια την ικανότητα ηλεκτρονικής κρούσης εναντίον ραντάρ

Ναυτική Αεροπορία | VAQ-130 Zappers

και επικοινωνιών του αντιπάλου για την προστασία των φίλιων δυνάμεων από τη στοχοποίηση. Η ικανότητα αυτή θα αυξηθεί ουσιαστικά με τον **Παρεμβολέα Επόμενης Γενιάς-NGJ (Next Generation Jammer)** που θα αντικαταστήσει σταδιακά τη σημερινή υποδομή των ALQ-99, η οποία συγκροτείται από διαφορετικά ατρακτίδια σε ένα συνεργαζόμενο σύνολο. Τα πρώτα συστήματα έχουν ήδη φτάσει στον στόλο, αλλά δεν έχει εξοπλιστεί ακόμη κάθε Μοίρα Growler, συμπεριλαμβανομένης και της δικής μας».

Αν και η προσοχή της Κοινής Γνώμης την περίοδο της έξαρσης της δράσης των Χούθι ήταν στραμμένη στις καταρρίψεις πυραύλων, συστημάτων κρουζ και μη επανδρωμένων αεροχημάτων κρούσης από πολεμικά πλοία ή και αεροπλάνα, στην πραγματικότητα ήταν η συνεχής ομπρέλα προστασίας που παρείχαν μέσα ηλεκτρονικού πολέμου, ανάμεσά τους και τα EA-18G που κυριαρχούσαν στις επιχειρήσεις. Ο πλοίαρχος Ellsworth μας είπε σχετικά: «Τα πλοία που επιχειρούσαν στην Prosperity Guardian είχαν ή πρόσθεσαν κατά περίπτωση εξοπλισμό παρεμβολών κατά της αναδυόμενης απειλής των μη επανδρωμένων αεροχημάτων. Εμείς πάντα είχαμε τέτοιο εξοπλισμό και ξέραμε πώς να τον χρησιμοποιούμε αποτελεσματικά. Απλά χρειάστηκε να προσαρμόσουμε τις τακτικές μας στη νέα πραγματικότητα των απειλών. Αυτό που κάναμε κατά τη διάρκεια της επιχείρησης μπορεί να συνοψιστεί καλύτερα ως “υποστήρι-

1

2

Η παράταξη των Zappers στον NAS Fallon κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης της Πτέρυγας. Η Μοίρα έγινε η VAQ Growler που σημείωσε καταρρίψεις. (Patrick Roegies)

3

4

5

6

1. Για κάθε αποστολή τα Growler ήταν εξοπλισμένα όσο το δυνατόν πιο ευέλικτα, ώστε να μπορούν να παραμείνουν στην περιοχή ενδιαφέροντος για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα. Αυτό περιλάμβανε και την επιλογή των πυραύλων. (Patrick Roegies)

2. Τα σημερινά ατρακτίδια ECM Growler προέχονται πρακτικά από τα EA-6B Prowler, με τους αντικαταστάτες τους να προωθούνται ήδη σε μονάδες. (Patrick Roegies)

3. Το αεροσκάφος του διοικητή της Μοίρας, γνωστό και ως CAG bird. (Patrick Roegies)

4. Η VAQ-130 βρισκόταν υπό τη διοίκηση του πλοίαρχου Carl Ellsworth την εποχή των επιχειρήσεων στις οποίες αναφέρεται το άρθρο. (US Navy)

5. Δύο από τα αεροσκάφη των Zappers στο κατάστρωμα του Eisenhower με εμφανή διακριτικά αποστολής. Καθώς υπήρξε μεγάλη ένταση των πολεμικών επιχειρήσεων, τα περισσότερα αεροσκάφη είχαν τέτοια διακριτικά, όπως φαίνεται στο αεροσκάφος «411» της VFA-105 Gunslingers και στο «302» της VFA-131 Wildcats, πίσω του. (Patrick Roegies)

6. Στη διάρκεια της προετοιμασίας στον NAS Fallon, από τον Μάρτιο και Απρίλιο του 2023 οι Zappers διατηρούσαν διακριτικά της Μοίρας με μαύρο χρώμα στις ουρές, τα οποία στη διάρκεια της ανάπτυξης μειώθηκαν σε ένταση σε γκρι. (Patrick Roegies)

ξη των αεροσκαφών της CVW-3”, ώστε με τη σειρά τους να μπορούν να προστατεύσουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα εμπορικά πλοία από τις επιθέσεις των Χούθι, καθώς διέρχονται από το στενό Bab el-Mandeb, τη νότια Ερυθρά Θάλασσα και τον Κόλπο του Άντεν». Όπως αποδείχθηκε όμως, η προσαρμογή των Growler ήταν ευρύτερη, καθώς τα EA-18G εφάρμοσαν επίσης «ενεργή αυτοάμυνα» κατά των μέσων των Χούθι, τόσο για την εξουδετέρωση τυχόν άμεσων απειλών που βρίσκονταν υπό εξέλιξη όσο και για να τους αφαιρέσουν τη μελλοντική δυνατότητα να προβάλουν νέες απειλές. Στο πλαίσιο αυτό τα αεροπλάνα της VAQ-130 έκαναν χρήση AMRAAM, καταρρίπτοντας MEAK των Χούθι, σε μια προσαρμογή τακτικής που δεν ήταν μέρος του δόγματος επιχειρήσεων που υλοποιούν συνήθως. Τα Growler φυσικά ήταν παρόντα και σε όλες τις επιδρομές που υλοποίησε η CVW-3 κατά κερσαίων εγκαταστάσεων των Χούθι σε πιο «παραδοσιακά» καθήκοντα SEAD/DEAD και ενίοτε πλήττοντας στόχους.

Η συμμετοχή των Zappers στην Prosperity Guardian φάνηκε από νωρίς ότι ήταν ένας νέος τρόπος πολέμου με πολυπλοκότητες που παρουσιάστηκαν κατά την εξέλιξη της επιχείρησης. Τα πληρώματα της VAQ-130 έπρεπε να αυξάνουν τον χρόνο παραμονής στην περιοχή ενδιαφέροντος, κάτι που απαιτούσε τη συνδρομή των ιπτάμενων τάνκερ της USAF. Εξασφάλιζαν αποστολές 4-6 ωρών, στη διάρκεια των οποίων άλλες φορές δεν συνέβαινε τίποτε και άλλοτε συνέβαιναν πολλά. Σε αυτές τις περιπτώσεις όλα είχαν να κάνουν με την επιχειρησιακή ευελιξία του αεροσκάφους, τα συστήματα και τα όπλα που έφερε, ώστε το πλήρωμα να εφαρμόσει τους Κανόνες Εμπλοκής-ROE (Rules Of Engagement) και να προσδιορίσει τον τρόπο εξάλειψης της απειλής, ενώ παράλληλα διαχειριζόταν τον κίνδυνο για τα συμμετέχοντα μέσα.

Ένας από τους χειριστές της Μοίρας μας είπε: «Η συμμετοχή σε επιχειρήσεις ήταν διαφορετική από άλλων μονάδων, είτε από το αεροπλανοφόρο είτε σε κλιμάκια. Σε αντίθεση με άλλες Μοίρες είμαστε... “μοναχικοί”. Σε κάθε αποστολή στέλναμε μόνο ένα ή το πολύ δύο αεροπλάνα, αλλά με μόνο πέντε αεροσκάφη... αυτό ήταν ένα δύσκολο έργο. Επιπλέον, έπρεπε να ανταποκρινόμαστε στις εξελίξεις και για μεγάλες περιόδους υπήρχε η ανάγκη συνεχούς παρουσίας ενός Growler στον αέρα. Ευτυχώς είχαμε μια εξαιρετική ομάδα συντήρησης που το καθιστούσε εφικτό. Οι καθημερινές αποστολές και μάλιστα με υψηλούς ρυθμούς ήταν δύσκολες τόσο για τους ανθρώπους όσο και για τα αεροπλάνα. Ο κύκλος χρήσης πάνω σε αεροπλανοφόρο είναι πάντα ιδιαίτερα επιβαρυντικός και στην τελευταία μας ανάπτυξη οι καταπονήσεις μεγιστοποιήθηκαν. Επιπλέον, λόγω του μικρού αριθμού των EA-18G δεν υπήρχε η “πολυτέλεια” ένα ζετ να ακινετεί για οποιοδήποτε

Ναυτική Αεροπορία | VAQ-130 Zappers

χρονικό διάστημα. Έτσι, όταν ένα αεροπλάνο επέστρεφε και το πλήρωμα ανέφερε προβλήματα, οι συντηρητές επενέβαιναν άμεσα και το επανέφεραν εξαιρετικά γρήγορα σε διαθεσιμότητα, για να μας επιτρέψουν να συνεχίσουμε να πετάμε. Μοναδικός απαγορευτικός παράγοντας ήταν η τυχόν έλλειψη ανταλλακτικών, αλλά και σε αυτήν την περίπτωση η αλυσίδα ανεφοδιασμού και τα μεταφορικά C-2 τα εξασφάλιζαν σε απίστευτους χρόνους».

Στην πραγματικότητα, όταν η Μοίρα βρίσκεται πάνω στο πλοίο σε ανάπτυξη, είναι στην πρώτη γραμμή και έχει απόλυτη προτεραιότητα συγκριτικά με μονάδες που είναι στη βάση τους. Ακόμη και αν αυτές είναι σε στάδιο προετοιμασίας για τον επόμενο επιχειρησιακό κύκλο, έχουν χαμηλότερη προτεραιότητα για εξαρτήματα και προμήθειες. Το αεροπλανοφόρο όπως και τα πλοία ανεφοδιασμού που το συνοδεύουν, μεταφέρουν ικανές ποσότητες υλικών για να υποστηριχθούν οι προγραμματισμένες επιχειρήσεις με βάση προσεκτικά υπολογισμένες ποσοστώσεις για τις αναμενόμενες ώρες πτήσης. Αναλόγως όμως του ρυθμού των τελευταίων η ανάλωσή τους ξεπερνά τον προγραμματισμό και στον πλοίαρχο του USS Dwight D. Eisenhower η κατάσταση εξελίχθηκε πέρα από κάθε πρόβλεψη. Ανταλλακτικά, ακόμη και μεγάλα συγκροτήματα όπως κινητήρες, προωθούνται άμεσα στην εφοδιαστική αλυσίδα, αρκετές φορές ακόμη και από τα αποθέματα άλλων μονάδων.

Οι επιχειρήσεις

Ο πλοίαρχος Ellsworth μας έδωσε περισσότερες λεπτομέρειες για τις επιχειρήσεις λέγοντας: «Παρόλο που η Ερυθρά Θάλασσα είναι μια σχετικά μεγάλη περιοχή για να καλυφθεί, η ζώνη ευθύνης ήταν αρκετά περιορισμένη. Ειδικά για τα ιπτάμενα μέσα θα έλεγα ότι ήταν "στενή", κάτι που δεν αφορούσε τα πλοία με τα οποία έπρεπε να συνεργαζόμαστε συνεχώς για να αντιμετωπίσουμε πυραύλους κρουζ και μη επανδρω-

Τα Growler, ως μέσα «υψηλής επιχειρησιακής αξίας» παρέμεναν στον αέρα για μεγάλο χρονικό διάστημα και οι αποστολές μπορούσαν να διαρκέσουν 6-8 ώρες. (Patrick Roegies)

Το «503» αποπνύεται από το Eisenhower για μια αποστολή, αν και η διαμόρφωση χωρίς πρόσθετες δεξαμενές καυσίμων σημαίνει ότι θα είναι σύντομη. (Patrick Roegies)

μένα αεροσκάφη. Τα τελευταία ήταν αργά σε ταχύτητα αλλά υπήρχαν πολλά από αυτά εκεί έξω που έπρεπε να αποκαλύπτονται, να ικνηλατούνται και να αντιμετωπίζονται έγκαιρα, καθώς τις περισσότερες φορές οι στόχοι τους ήταν εμπορικά πλοία. Η συνεργασία όλων των μέσων με ανταλλαγή πληροφοριών ανάμεσα στις πλατφόρμες και τους αισθητήρες ήταν ο ακρογωνιαίος λίθος της επιτυχίας, και η συμβολή των Growler στην παθητική αποκάλυψη και στην ενεργητική εξουδετέρωση των απειλών αυτών ήταν αποφασιστική». Για τη συνολική δράση της 3^{ης} Πτέρυγας-CVW (Carrier Air Wing), της γνωστής ως «Battle Axe», πάνω στη ναυαρχίδα της Ομάδας Κρούσης Αεροπλανοφόρου CSG-2 (Carrier Strike Group TWO) σας παραπέμπουμε σε προηγούμενη αρθρογραφία μας, με πιο πρόσφατη στο τεύχος της «Πτήσης» 52 (Οκτώβριος 2024). Όπως είχαμε αναφέρει τότε, η σύνθεσή της περιλάμβανε Μοίρες με Super Hornet, τόσο με διθέσια όσο και με μονοθέσια αεροπλάνα, όπως η VFA-105 Gunslingers. Την ξεχωρίζουμε επειδή ήταν η πρώτη από την οποία ένα από τα F/A-18E υλοποίησε την πρώτη εμπλοκή του Ναυτικού με AIM-9X εναντίον MEAK, ο οποίος αναχαιτίστηκε ενώ στόχευε εμπορικό πλοίο. Οι Gunslingers ηγήθηκαν επίσης των πρώτων επιχειρήσεων κατά εχθρικών κερσαίων εγκαταστάσεων τον Ιανουάριο του 2024, ενώ στη συνέχεια έγιναν πάλι οι πρώτοι που εκτόξευσαν AARGM από Super Hornet, ενώ εκτεταμένη χρήση του AGM-88E έγινε στη συνέχεια και από άλλες Μοίρες της 3^{ης} CVW, περιλαμβανομένων και των Zappers. Η VFA-105 χρησιμοποίησε επίσης για πρώτη φορά σε μάχη την παραλλαγή AGM-154C του JSW (Joint Standoff Weapon). Να θυμίσουμε ότι το όπλο με κεφαλή BROACH (διπλή, επάλληλη γόμωση WDU-44 και WDU-45), που του προσφέρει δυνατότητα διάτρησης, είναι σχεδιασμένο για προσβολές προστατευμένων στόχων. Βασίζεται σε αυτόνομη καθοδήγηση, ενώ κάνει χρήση δικτύωσης για την πρόσκτηση, έχοντας και ικανότητα πληγμάτων κινούμενων θαλάσσιων στόχων με ερευνητή IIR (Imaging Infrared) για την επιβεβαίωση των παραμέτρων της τελικής προσβολής.

Κοιτώντας μπροστά

Όσον αφορά στις νέες τεχνολογίες, στον ορίζοντα που θα ενισχύσουν την αποτελεσματικότητα του

Το Growler «503» με τα «υποτονικά» διακριτικά πάνω στο Eisenhower. Προέξτε την επιγραφή «DOMINATE» («Κυριαρχήστε») στο κάτω μέρος του ακτοπεργιού.

ηλεκτρονικού πολέμου τα επόμενα δύο χρόνια, μια από αυτές είναι ο παρεμβολέας επόμενης γενιάς-NGJ, που προαναφέρθηκε και αποτελεί σημαντική αναβάθμιση του τακτικού συστήματος παρεμβολής ALQ-99. Όπως υπογράμμισε ο πλοίαρχος Ellsworth, «έφτασε στον στόλο πριν από περίπου έναν χρόνο και ο απλούστερος τρόπος για να το περιγράψουμε είναι ότι κάνει τη δουλειά του ALQ-99 αλλά πολύ καλύτερα. Τα τρακτίδια που έχουμε τώρα στο Growler είναι τα ίδια με αυτά που είχαμε και στο Prowler. Έτσι, η κοινότητα των VQA απέκτησε νέα αεροσκάφη, έναν σωρό νέα συστήματα με βελτιωμένες δυνατότητες, αλλά το κύριο σύστημα παρεμβολής εξακολουθεί να είναι πολύ παρόμοιο με εκείνο που είχαμε την εποχή των EA-6B. Το NGJ πρόκειται σίγουρα να αλλάξει το παιχνίδι του ηλεκτρονικού πολέμου όταν τα επόμενα χρόνια κάθε μοίρα Growler θα εξοπλιστεί με αυτό».

«Οικογενειακή» φωτογραφία της VAQ-130 την άνοιξη του 2023, κατά την προετοιμασία της Μοίρας στον NAS Fallon. (Patrick Roegies)

Ο συνομιλητής μας μάς επισήμανε και τα ακόλουθα: «Παρόλο που η CVW-3 δεν είναι εξοπλισμένη με F-35C, εξακολουθούμε να είμαστε ικανοί να εκπληρώνουμε την αποστολή μας. Όταν έλθει η έκδοση CV του JSF, που έχει μοναδικές δυνατότητες ηλεκτρονικής κρούσης, πολύ περισσότερες απ' ό,τι τα Super Hornet με το ραντάρ AESA, τότε θα γίνουμε... απίστευτα ικανότεροι.

Η ενσωμάτωση του F-35C, όπως συνέβη με την Αεροπορία και το Σώμα των Πεζοναυτών, θα εισαγάγει πολλές αλλαγές και αυτές θα περιλαμβάνουν και εμάς, δηλαδή τις Μοίρες VQA. Ο καλύτερος τρόπος που μπορώ να το περιγράψω είναι ότι, όταν τα Growler υποστηρίζουν ένα μαχητικό τέταρτης γενιάς, ενισχύουν τη βιωσιμότητά του, αλλά όταν υποστηρίζουν ένα αεροσκάφος πέμπτης γενιάς, πολλαπλασιάζουν τη φονικότητά του. Επιπλέον η VAW-123 Screwtops, η Μοίρα έγκαιρης προειδοποίησης και ελέγχου της CVW-3, δεν έχει ακόμη μεταπέσει στο E-2D. Αυτό σημαίνει ότι σίγουρα δεν είμαστε σε θέση να κάνουμε κάποια από τα πράγματα που κάνουν άλλες Πτέρυγες του Ναυτικού που διαθέτουν την εξελιγμένη έκδοση του αεροσκάφους AEW&C και έτσι... παραμένουμε δημιουργικοί με το EA-18G Growler στον συγκεκριμένο ρόλο. Όπως όμως και στην περίπτωση του Lightning II, έτσι και σε αυτή, όταν παραληφθεί η νέα έκδοση του Hawkeye, απλά θα γίνουμε ικανότεροι, ειδικά με τη διάσταση της διαδικτύωσης που αναβαθμίζεται». ■

